

РЕШЕНИЕ

№ 1512

гр. София, 28.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: В. СТ. К.

като разгледа докладваното от В.СТ. К. Административно наказателно дело № 20211110209417 по описа за 2021 година

при участието на секретаря **И. А.**, като разгледа докладваното от съдията **НАХД № 9417** по описа за **2021** година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 576239 F593583/10.05.2021 г.**, издадено от Директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД НАП София, упълномощен със Заповед на Изп.Директор на НАП с № ЗЦУ-1149/25.08.2020, с което на основание чл.53 от ЗАНН, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на **700.00 лева на дружеството „СБВ – С.“ ЕООД, ЕИК:** за нарушение по чл.132, ал.2 от ЗЗД вр. чл.132, ал.1 от ЗДДС вр. чл.178 ЗДДС.

В жалбата се излагат съображения против санкционен акт. Твърди се, че обжалваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно, като постановено при съществени процесуални нарушения. Липсва каквото и да е деяние. Иска се отмяната му.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, се представлява от надлежен процесуален представител, който инвокира допълните аргументи в подкрепа на основателността на депозираната жалба. **Претендират се разноски.**

Въззиваемата страна е редовно уведомена, се представлява от процесуален представител в съдебно заседание, който релевира доводи и оспорвания на изложените такива от въззивната жалба. **Претендират се**

разноски.

Съдът като обсъди на основание чл.14 от НПК всестранно, обективно и пълно доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

I . Въззивната жалба е депозирана в законоустановеният срок на основание чл.59, ал.2 от ЗАНН, от процесуално легитимирана страна, подписана от жалбоподателя, с обоснован и доказан правен интерес, срещу санкционен акт по ЗАНН – наказателно постановление, подлежащ на законов съдебен контрол от родово, местно и функционално компетентен съд на основание чл.59, ал.1 от ЗАНН, като жалбата е редовна от външна страна с посочване на изискуемите по закон реквизити, **поради което се явява процесуално ДОПУСТИМА.**

II. Разгледана по същество, въззивната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

III. От фактическа страна (“ipso facto” – извод от самият факт):

Дружеството „СБВ – С.“ ЕООД, ЕИК: е със седалище и управление в гр.С., ул. „А.“ № 7. В ТРРЮНЦ по силата на удостоверение с изх. № 20200128143628 от 28.01.2020 г. е вписан в капитала на посоченото дружество извършен апорт на стойност 3 279 360.00 лева. Тази непарична вноска е била извършена от „В.“ АД, с ЕИК: . Вписването на... апорта в ТРРЮНЦ е осъществено на 28.01.2020 г. Към датата на вписването на непаричната вноска апортиращото дружество „В.“ АД, с ЕИК: ...е било регистрирано по ДДС с дата на регистрация от 01.04.1994 г. За приемащото апорта на ЮЛ „СБВ – С.“ ЕООД, ЕИК: възникнало задължение за регистрация по ДДС, поради наличие на такава на апортиращото дружество „В.“ АД, с ЕИК: ... в срок до 04.02.2020 г. считано в седем дневен срок от вписването на обстоятелствата в ТРРЮНЦ на апорта от 28.01.2020 г. Заявление за регистрация по ДДС с вх. № 0000-0082269 от дружеството „СБВ – С.“ ЕООД, ЕИК: ... чрез управителя му било подадено на 29.01.2021 г. с 360 дни закъснение. По случая била извършена проверка на 12.02.2021 г. в Отдел Регистрация по ДДС при ТД НАП София от свидетеля Л. Л. К. на длъжност инспектор по приходите в НАП София.

Въз основа АУАН № F 593583 г. е постановено и **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 576239 F593583/10.05.2021 г.**, издадено от Директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД НАП С. упълномощен със Заповед на Изп.Директор на НАП с № ЗЦУ-1149/25.08.2020, с което на основание чл.53 от ЗАНН, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на **700.00 лева на дружеството „СБВ – С.“ ЕООД, ЕИК:** за нарушение по чл.132, ал.2 от ЗЗД вр. чл.132, ал.1 от ЗДДС вр. чл.178 ЗДДС.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства и доказателствени средства чрез разпитите от показанията на свидетеля актосъставител Л. Л. К., инспектор по приходите в НАП **и от приложените по делото** писмени доказателства, прочетени по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е издадено обжалваното НП, които съдът

кредитира изцяло, като пълни, последователни, изчерпателни и детайлни на изложената фактическа обстановка, като предвид липсата на противоречия в тях, както и поради липсата на такива с всички писмени доказателства по делото, съдът не следва да излага съображения на основание чл.305, ал.3 от НПК – *“per argumentum a contrario”*. Необходимо е да се изложи, че с оглед непосредственото формиране на субективните възприятия на конкретната личност е нормално разпитаният свидетел да описва някои детайли от събитието по различен начин, според собствената си гледна точка. **Това обстоятелство се обуславя от човешка перцепция, сугестия и контрасугестия, които са предпоставени от обективни фактори**, основани например на изминало време, **но и от субективни фактори**, свързани със способността на всяко лице с оглед неговите психофизически качества като свидетел да възприема със сетивата си факти от обективната действителност, да може ги запомни в пълнота и/или цялост, **като при тяхното последващо по-късно възпроизвеждане след датата на конкретно събитие и/или след първоначален разпит е логично възприятията на отделния свидетел да не са пълни, поради липсата на спомени, и/или да са неточни с тези, които първоначално са били изложени като свидетел, поради фактора време.**

IV. От правна страна (*“ipso jure”* – поради смисъла на правото):

При разглеждане на дела по оспорени НП районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН и НП на жалбоподателя. **В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че АУАН и НП отговарят от външна страна по форма и съдържание на изискванията по чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН, издадени са от надлежен орган и в рамките на неговите пълномощия, като констатираното нарушение е изчерпателно описано в акта за установяване на административно нарушение, по идентичен начин – описано и в наказателното постановление, подведено е правилно под съответната норма на материалния закон, надлежно връчени на нарушителя чрез упълномощено от него лице с оглед гарантиране на неговите права.** Поради тези причини съдът намира, че административнонаказващият орган не е извършил процесуални нарушения при провеждане на процедурата по съставяне на обжалваното наказателно постановление, като обратните съображения на жалбоподателя срещу тези правни доводи на съда са неоснователни и недоказани. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е издадено в шестмесечния срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Вмененото във вина на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Нарушените материалноправни норми са посочени правилно. Поради тези причини съдът намира, че

административнонаказващият орган не е извършил нарушения при провеждане на процедурата по съставяне на обжалваното наказателно постановление.

С разпоредбата на [чл. 132, ал. 1](#) и [ал. 2 ЗДДС](#) е предвидено, че задължително се регистрира по [този закон](#) лице, което на основание чл. 10, ал. 1 придобие стоки и услуги от регистрирано лице. Регистрацията по ал. 1 се извършва с подаване на заявление за регистрация в 7-дневен срок от вписване на обстоятелството по чл. 10, ал. 1 в търговския регистър или вписване в регистър БУЛСТАТ.

От събраните в хода на съдебното следствие доказателства е видно, че именно за неизпълнение на това свое задължение е санкционирано дружеството - жалбоподател. Същият е придобил чрез непарична вноска имот/имоти от лице, което е регистрирано по ЗДДС лице. Придобиването на апорта е станало на 28.01.2020 г., което е установено от администрацията на ТД на НАП в рамките на извършената проверка. Заявлението за регистрация по ЗДДС е подадено със закъснение от 360 дни на 29.01.2021 г. Срокът за неговото подаване е изтекъл на 04.02.2020 г. Нарушена е разпоредбата на [чл. 132, ал. 2 от ЗДДС](#). Нарушението е формално и се осъществява чрез бездействие - неосъществяване на дължимо действие. За да е съставомерно деянието, е достатъчно да не е изпълнено законоустановено задължение и не е необходимо да е настъпил вредоносен резултат. Ясно в НП и АУАН е посочено, че задължението за регистрация по ЗДДС е възникнало на 28.01.2020 г., с вписването на апорта, като това задължение е следвало да се извърши най-късно до 04.02.2020 г., на която дата е посочено и че е извършено нарушението.

Неизпълнението на законово задължение в императивно определен за това срок е деяние което се извършва чрез бездействие. В случая се касае за продължено административно нарушение, т. е. за нарушение, чийто състав се осъществява непрекъснато (продължено) във времето до момента, в който бъде установено от съответния орган по реда на ЗАНН. След изтичане на нормативно определен срок за изпълнение на определено от [този закон](#) задължение, задълженото за изпълнението лице е в нарушение. От тогава започват да текат и преклузивните срокове, разписани в [чл. 34, ал. 1](#) и [ал. 2 от ЗАНН](#). След като деянието е извършено при формата на бездействие, то нарушение има след 04.02.2020 г. и то трае непрекъснато до настъпването на юридически факт, който го прекратява – в случая с подаване на заявление за регистрация по ЗДДС то се прекратява, респ. преустановява. Това е установено от контролния орган, за което е съставен акта. В тази връзка административно-наказващият орган правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на [чл. 178 от ЗДДС](#), като е преценил тежестта на извършеното нарушение и е наложил санкция в минимален размер.

Санкционната норма на [чл. 178 от ЗДДС](#) предвижда, че данъчно задължено по [този закон](#) лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по [този закон](#) срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са

търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лв. С атакуваното наказателно постановление на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 700 лв., която съдът намира, че отговаря на вида, характера и тежестта на извършеното нарушение с оглед закъснението от 360 календарни дни, поради което и в случая не е необходимо да бъдат обсъждани съставомерните признаци на административното нарушение от субективна страна. Наложена санкция ще изпълни целите на административно наказание в определения размер, доколкото закъснението на жалбоподателя от 360 дни е значително за деянията от същия вид и последици.

Не е допуснато процесуално нарушение от страна на АНО. Бездействието започва от деня, следващ неизпълнение на задължението по закон и ще продължи до изтичане на преклузивни давностни срокове, или до друго обстоятелство, поради което нарушителят се освобождава от административно наказателна отговорност. ЗДДС е специален закон, който въвежда императивни изисквания по спазване на процедурни срокове, с оглед на което в тежест на жалбоподателя е било да следи извършването на исканото от него вписване.

По тези съображения съдът следва да потвърди изцяло НП, а въззивната жалба срещу него да остави без уважение като неоснователна и недоказана.

По разноските:

Отговорността за разноски е обективна послеща от развитието на съдебния спор и страната създава предпоставките за образуването му, следва да понесе санкционните последици за неоснователно му повдигане.

В тази насока настоящият съдебен състав следва да съобрази и последните промени в разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, извършени с ДВ бр.94 от 29.11.2019 г., които имат действие занапред, според които съдът присъжда на страните на разноски по реда на АПК, поради което като на основание чл.143, ал.3 от АПК вр.чл.144 от АПК вр. чл.78, ал.8 от ГПК вр чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, жалбоподателят следва да понесе разноските за юрисконсулт в размер на **120.00 лева**, определена от съда в пределите от 80.00 до 120.00 лева по негова преценка и с оглед обема на осъществените процесуални действия от юрисконсулта на въззиваемата страна.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като **ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 576239 F593583/10.05.2021 г.**, издадено от Директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД НАП София, упълномощен със Заповед на Изп.Директор на НАП с № ЗЦУ-1149/25.08.2020, с което на основание чл.53 от ЗАНН, е наложено

административно наказание „имуществена санкция“ в размер на **700.00 лева на дружеството „СБВ – С.“ ЕООД, ЕИК:...** за нарушение по чл.132, ал.2 от ЗЗД вр. чл.132, ал.1 от ЗДДС вр. чл.178 ЗДДС.

ОСЪЖДА въззивника „СБВ – С.ул. „А.. на основание чл.143, ал.3 от АПК вр.чл.144 от АПК вр. чл.78, ал.8 от ГПК вр чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. чл.63 от ЗАНН, сумата от **120.00 лева** за дължимо възнаграждение за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____